ΕΤΟΣ Δ'.— ΑΡΙΘ. 453 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΠΕΜΠΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**
— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΙΠΛΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἡ ὑπὸ τῆς «Ὥρας» διάψευσις τῶν λόγων τοῦ Ρηγοπούλου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ρηγοπούλου διάψευσις τῶν γραφομένων τῆς «Ὥρας» ὄχι μόνον δὲν διέλυσαν τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδιπλασίασαν.

Τὸ πρῶτον σκάνδαλον δὲν ἐλύθη, διότι μόνον ἀλλοφροσύνη «Αἰῶνος» ἠδύνατο νὰ μᾶς κάμῃ νὰ πιστεύσωμεν τὴν διάψευσιν τῆς «Ὥρας», ἀφοῦ ἡ «Ὥρα» εἶναι ἐνδιαφερομένη, καὶ ἐπειδὴ λόγοι προσβλητικοὶ τοῦ ὑπουργείου ἐξηνέχθησαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἡ «Ὥρα» ὄργανον τῆς κυβερνήσεως δὲν εἶχε παρὰ νὰ τοὺς διαψεύσῃ. Δὲν εἶχε δὲ νὰ φοβηθῇ βασιλικὴν διάψευσιν, διότι εἰς ὃ σημεῖον περιῆλθον τὰ πράγματα, τὸ συμφέρον Κυβερνήσεως καὶ Βασιλείας ἐταυτίζετο. Διότι ἢ ὁ Βασιλεὺς ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Ρηγοπούλου ὤφειλε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν κυβέρνησίν του ἢ νὰ δεχθῇ νὰ ἴδῃ τοὺς κατὰ Ρηγόπουλον λόγους του διαψευδομένους ὑπὸ τῆς «Ὥρας» ἂν καὶ ἀληθεῖς.

Ἀλλ' ὁ Ρηγόπουλος ἐπιμένει ἐν τῇ διαψεύσει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶπεν ἐκεῖνο τὸ ἂν παρῆσαν ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια θὰ κατεψηφίζοντο. Μένουν λοιπὸν ἀκέραιοι οἱ Βασιλικοὶ λόγοι, κατὰ Ρηγόπουλον, μένει ἐπίσης ἀκεραία καὶ ἡ διάψευσις τῶν λόγων αὐτῶν, κατὰ τὴν «Ὥραν». Τίνα τῶν δύο νὰ πιστεύσωμεν ; Ἀξιοπιστότερος βεβαίως εἶναι ὁ Ρηγόπουλος, διότι οὗτος λέγων τὴν ἀλήθειαν δὲν χάνει τίποτε, ἐνῷ ἡ «Ὥρα» λέγουσα τὴν ἀλήθειαν χάνει τὴν πρωθυπουργίαν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσθέτει ὁ Ρηγόπουλος ἐν τῇ διαψεύσει του, ὡς παραλειφθὲν ἐν τῷ τηλεγραφήματι αὐτοῦ, ὅτι «Ἐὰν ὁ λαὸς τῷ ὄντι δὲν ἐπεθύμει νὰ ψηφισθῶσι τὰ φορολογικὰ τῆς κυβερνήσεως νομοσχέδια, τότε ὤφειλον οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μένοντες βουλευταὶ νὰ ἔλθωσι νὰ καταψηφίσωσιν αὐτά», δὲν ἀναιρεῖ τὴν πεποίθησιν τοῦ βασιλέως τὴν πηγάζουσαν ἐκ τῶν πρώτων βασιλικῶν λόγων τῶν ἐν τῷ τηλεγραφήματι, ἀλλ' εἶναι τρόπον τινὰ συμπλήρωσις τῆς ἰδέας τοῦ βασιλέως, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν περὶ τοῦ σκανδάλου ἄρθρῳ ἀνελύσαμεν.

Ὁ Βασιλεὺς λοιπὸν εἶναι βέβαιος ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ περιπτώσει ὅτι εἶχε καὶ ἔχει ἑπομένως τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑποστηρίζει ὑπουργεῖον μὴ μειοψηφοῦν· οἱ δὲ σιναπισμοὶ τοῦ «Αἰῶνος» δὲν καταστρέφουν τὴν πεποίθησιν αὐτήν. Πρώτην φορὰν ἡ Βασιλεία ἔρχεται μόνη της εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως, καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι μέγα, τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ ἔχῃ συνεπείας, θὰ ἔχῃ κατήφορον.

Ἡ «Ὥρα» δὲν κατώρθωσε διὰ τῆς διαψεύσεώς της τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ διπλασιάσῃ τὸ σκάνδαλον, δι' ἐκείνου τὸ ὁποῖον προσέθεσεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς βαρείας ἀπηύθυνεν ἐπιτιμήσεις πρὸς τὸν κ. Ρηγόπουλον. Καὶ ἀπὸ πότε ὁ Βασιλεὺς ἐπιτιμᾷ ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ, διότι τῷ καθυποβάλλει μίαν εὐχὴν τοῦ λαοῦ ; Ἂν ἔχῃ ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἐπιτιμᾷν τοὺς βουλευτάς, τότε ἂν τὸν κ. Ρηγόπουλον περιωρίσθη βαρέως νὰ ἐπιτιμήσῃ, πῶς παρέλειψε τὸν Τρικούπην, τὸν συντάκτην τοῦ *Τίς πταίει*, βαρέως νὰ τύψῃ ; Διὰ τῶν ἐπισήμων γραφέντων τῆς «Ὥρας» ὁ Βασιλεὺς προσέβαλεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ρηγοπούλου τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶνε εἰς ἥσσονα θέσιν ἢ τὸ πολὺ εἰς ἴσην θέσιν πρὸς αὐτήν, διότι Βασιλεὺς καὶ ἀντιπροσωπεία ἀντλοῦσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς καὶ μόνης πηγῆς, **τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας,** καὶ ταύτης εἶνε ὄργανα καὶ ὑπηρέται καὶ ἀντιπροσωπεία καὶ βασιλεία. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατὸν ἡ μία νὰ ἐπιτιμᾷ τὴν ἄλλην ; Ὅταν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπιτιμᾷ τὴν βασιλείαν, ἔχομεν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω· καὶ ὅταν ἡ βασιλεία ἐπιτιμᾷ τὴν ἀντιπροσωπείαν, ἔχομεν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω· τοῦτέστιν ἔχομεν **πραξικόπημα.**

Εἰς τόσον ανώμαλον σημεῖον περιῆλθον αἱ σχέσεις βασιλείας καὶ ἔθνους.

Καλιεβὰν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Προπαρασκευάζεται πολιτικὴ ἐκδρομὴ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Δελιγιάννη ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας. Κάμποσοι *ἡμέτεροι* οἰκογενειακῶς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἡγέτου αὐτῶν θὰ μετα-

βῶσιν εἰς Πάτρας, τὴν μᾶλλον ἀντιπολιτευομένην πόλιν, ὅπου βεβαίως θέλουσιν ἐκφωνηθῆ διάφοροι λόγοι. Ἐκεῖθεν ἐπιβαίνοντες ἑνὸς ἀτμοπλοίου τοῦ κ. Γουδῆ, ὅπερ οὕτω μεταβληθήσεται εἰς θαλαμηγόν, θὰ κάμουν τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου, ἐξερχόμενοι καὶ εἰσερχόμενοι, ἀγορεύοντες καὶ διασκεδάζοντες.

Εὔφυὴς πολιτευόμενος ἐνθυμηθεὶς, ὅτι συζητουμένου τοῦ περὶ οἴνων φόρου, ὁ κ. Δεληγιάννης δὲν ἔλαβε τὸν λόγον, εἶπεν ὅτι φαίνεται αὐτὸν τὸν λόγον ποῦ δὲν ἔβανε σ' τὴν Βουλὴν θὰ τὸν βάνῃ σ' τὰς Πάτρας.

Αὔριον ἀναχωρεῖ ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου θὰ διαμείνῃ ὀλίγας μόνον ἡμέρας, ὅθεν θέλει ἐπιστρέψει τὴν παραμονὴν τοῦ πάσχα, μετὰ δὲ τὰς ἑορτὰς ἀναχωρεῖ δι' Εὐρώπην μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας του, ἐπανακάμπτων ἐκεῖθεν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Πρωτοφανές! Ἕνας λόγος ποῦ κόπηκε σ' τὴ μέση διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἀκροατηρίου· ὁ λόγος οὗτος ἦτο τῆς δεσποσύνης Κεχαγιᾶ, διευθυντρίας ἑνὸς παρθεναγωγείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ λεγομένου *Ζαππείου*, ἡ δὲ αἴθουσα ἡ τοῦ *Παρασσοῦ*, καὶ τὸ πλῆθος γυναῖκες καὶ ἄνδρες. Περίεργος ἠλεκτρισμὸς τῆς γυναικός. Οὔτε ὡς ῥήτωρ εἶνε γνωστὴ, οὔτε ὡς φιλόσοφος ἢ φιλολόγος φήμην ἔχει, οὔτε δεινή τις εἶνε συγγραφεὺς, οὔτε ἀπαγγελίαν γοητεύουσαν διελαλήθη ὅτι ἔχει, οὔτε κάλλος ἐπὶ τέλους ἔξοχον. Μόνον διότι εἶνε γυνὴ, ἔσυρε κατόπιν τοῦ ὀνόματός της τόσον κόσμον, ὅσος ἤρκει διὰ δέκα πτωχοὺς ῥήτορας τοῦ ἀχαρίστου, ἀσχήμου, ἀχρείου καὶ ἰσχυροῦ λεγομένου φύλου. Καὶ ἐγέμισεν ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ συλλόγου, καὶ ἐγένετο ἀπαγωγὴ *καγκέλων* καὶ διασκέλισις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ πλήθους καὶ ἐπληρώθησαν γυναικῶν τὰ ἐντευκτήρια καὶ τὰ καφενεῖα τῶν γυναικῶν καὶ ἔσκασαν αἱ σκάλαις καὶ οἱ διάδρομοι καὶ ἐλειποθύμει αὐτὴ ἡ αὐλὴ τοῦ Συλλόγου, ὅτε σπρώχνουσα καὶ σπρωχνομένη ἡ ῥήτωρ ἀνῆλθε τὸ βῆμα, καὶ ἤρξατο λαλοῦσα, ἐν ᾧ τὸ πλῆθος ἔσκανε, ἐβόα, ἐθερμαίνετο, ἐπύρετε καὶ ἐπὶ τέλους ἐποδοκρότει. Καὶ κάνεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, ἕως ὅτου ἐδέησε νὰ διακοπῇ τὸ μάθημα καὶ νὰ ἀναβληθῇ δι' ἀπόψε, ὄχι πλέον μὲ ἐλευθέραν εἴσοδον, ἀλλὰ μὲ εἰσητήρια.

Βλέπομεν πάλιν ἀναγγελλομένας παοσφορὰς ὁμογενικὰς ὑπὲρ τοῦ *Ἐθνικοῦ Συλλόγου*, σκοπὸν, λέγει, ἔχοντος νὰ κάμῃ θέατρα καὶ δράματα, κᾶτι 100 δραχμαῖς τοῦ Μελᾶ, κᾶτι 100 τοῦ Σκουλούδη, κᾶτι ἄλλαις τοῦ Νεγρεπόντη, καὶ πολὺ φοβούμεθα μήπως ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται αὐθορμήτως, ἀλλὰ δι' ἀναφορῶν ἐπαιτικῶν πρὸς τὴν ὁμογενικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ γενναιοδωρίαν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Σύλλογος συνίσταται ἀπὸ καλοὺς νέους, συμβουλεύομεν νὰ ἐπιστρέψουν τὰ χρήματα εἰς τοὺς δωρήσαντας, διότι μὲ τὰ βρωμοχρήματα αὐτὰ αἱ ψωραλέαι αὐταὶ ψυχαὶ νομίζουν ὅτι ἀποκτῶσι δικαιώματα κατακτητῶν ἐπὶ ραγιάδων. Μὲ ἑκατὸν καὶ διακόσαις δραχμαῖς τῶν ὁμογενῶν θέατρα δὲν γίνονται. Θέατρον ἑλληνικὸν θὰ κάμῃ τὸ ἔθνος καὶ μόνον τὸ ἔθνος. Αὐτὸς δὲ ὁ *Ἐθνικὸς Σύλλογος* πρέπει νὰ ἐντρέπεται τὴν προσωνυμίαν του, ὅταν καταντῇ νὰ τρέφεται μὲ τὰ περισσεύματα τῶν ὁμογενικῶν τραπεζῶν.

Τὴν 11 ἀπριλίου εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ

τοῦ Πανεπιστημίου διὰ λόγου τοῦ κ. Ἀναστασίου Γεννα-δίου. Σήμερον συνέρχεται ἡ Σύγκλητος ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Εἶνε σωστὸν, ἀφοῦ δὲν ἑορτάζομεν τὴν 25ην Μαρτίου, νὰ πανηγυρίζωμεν τὴν ἔνδοξον Ἔξοδον, ἡμέραν δόξης καὶ τραγῳδίας, ἀφοῦ μάλιστα ἔχωμεν τοιούτους πανηγυριστὰς, οἷος ὁ Ἀναστάσιος Γεννάδιος, ὁ ἐνσαρκῶν ἐν ἑαυτῷ τὸ αἴσθημα τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος.

Περὶ τῆς δημοσίας γνώμης τῶν Πατρῶν εἰς ἀνταποκριτὴς ἐπανορθῶν τὰ περὶ συλλαλητηρίου ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν *Ἀχαιοῦ* ἐπισταλέντα, γράφει: «Αἱ Πάτραι ὀργίζονται, αἱ Πάτραι ἐνθουσιῶσιν, λέγει ὁ *Ἀχαιός*. Ἐγὼ λέγω: ὁ Γιωργάκης ὁ Ροῦφος ὀργίζεται, ὁ Θάνος Κανακάρης ἐνθουσιᾷ. Αὐτὰ εἶναι τὰ δύο κόμματα τῆς πόλεώς μας καὶ ὅ,τι θέλουν γίνεται. Ὑπάρχει καὶ τρίτον κόμμα, τῶν ἀνεξαρτήτων, ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἀκόμη καὶ νὰ ἐπιβάλληται. Ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εὑρίσκετο ἐνταῦθα ὁ Γεώργιος Ροῦφος καὶ διέταττε τοὺς παλληκαράδες του νὰ φοβίσωσι τὸν κόσμον, διὰ πυροβολισμῶν, τὸ συλλαλητήριον θὰ διελύετο.»

Εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ παρεισέφρυσαν τὰ ἑξῆς λάθη: ἐν στήλῃ 2ᾳ, στίχῳ 24ῳ ἀντὶ ἡ *κυριαρχία αὐτῶν* γρ. ἡ *κυριαρχία τοῦ λαοῦ*. Καὶ ἐν σελίδι 3η, στήλῃ 1η, στίχῳ 27, ἀντὶ *ἐπεκτάσεως*, γράφε *ἐπικρατήσεως*.

ΔΙΚΗ ΣΚΟΥΖΕ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ

Οἱ πρῶτοι μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως ἐκλήθησαν διὰ νὰ κληθῶσιν. Δὲν καταθέτουν σχεδὸν τίποτα, εἰμὴ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι βεβαίως ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων.

Πρῶτος ἐμφανίζεται ὁ κ. **Α. Παρέσης**, καταθέτων μόνον ὅτι εἶδε τὴν παρέα τοῦ Σκουζὲ μὲ τὴν παθοῦσαν κόρην καὶ τὴν, ὡς τὴν λέγει, Καλλιοπήτσαν, εἰς τὴν μπιραρία τοῦ Καλλία εἰς τὰ Πατήσια καὶ διεσκέδαζον, εἶχε καὶ αὐτὸς μίαν ἄλλην παρέα καὶ διεσκέδαζεν.

Ὁ μάρτυς **Τριανταφύλλου** ἀμαξᾶς ὅτι πῆρε τοὺς κατηγορουμένους μὲ τὴν γυναῖκα, δὲν ἐνθυμεῖται καλῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ Σκουζὲ ἢ ἀπὸ τοῦ Πρινοπούλου, τοὺς πῆγε στὴν Πεντέλη καὶ ὅτι ἤκουσε μόνον τῆς πιστολιές.

Ὁ περίφημος **Κανάκης** ἀπὸ τὸ Χαλάνδρι—ἄνθρωπος βουνὸ—ὅστις ὅταν πήγαινε ἡ νυμφικὴ συνοδεία εἰς Πεντέλην περνοῦσε ἀπὸ τὸ Χαλάνδρι, ζήτησε νὰ τοὺς ἑτοιμάσῃ φαγητὸν, τοὺς ἔδωσε μία γάλισσα, κᾶτι ἐλιαῖς φρέσκαις, ἀνέβηκε κοντὰ στὸν ἀμαξᾶ καὶ στὸν γυρισμὸ ἄκουγιε μεσ' τ' ἀμάξι γέλοια καὶ τραγούδια.

Ἡ συνεδρίασις διαλύεται καὶ ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπαύριον, ἤτοι χθὲς περὶ τὴν ἑννάτην.

Μετὰ τοὺς χθεσινοὺς ἀσημάντους μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως ἓν σύμπλεγμα μαρτύρων συγκείμενον ἐκ τῶν κυ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 452)

Ἀλλ' μὴ ἰδοῦσα αὐτὴν, εἰς τὴν αὐλὴν, ἄφησε τὴν θύραν ἡμίκλειστον, εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς οἰκίας, ὅπου ἤρχισεν ἀμέσως νὰ καθαρίζῃ τὸ ἰσόγαιον, ἑτοιμάζουσα συγχρόνως καὶ τὸ πρόγευμα, ὅπερ συνίστατο ἄλλοτε μὲν ἐκ σοκολάτας, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἀπὸ κρέας ψητὸ μὲ βουτυρον· τὸ γάλα τὸ μετέφερεν ἡ ἰδία κάθε πρωΐ. Ἅμα προητοίμασε λοιπὸν τὴν σοκολάταν καὶ τῆς φρυγανιὲς ἐφώναζε τὴν Ἰωάνναν πιστεύουσα ὅτι ἦτο εἰς τὸ δωμάτιόν της· ἀλλὰ μὴ λαμβάνουσα ἀπάντησιν εἶπε καθ' ἑαυτήν:

— Θὰ εἶνε σ' τὸν κῆπον.

Ἐξελθοῦσα τῆς οἰκίας περιῆλθε τὸν κῆπον παρατηροῦσα πανταχοῦ καὶ καλοῦσα.

— Κυρία Ἰωάννα! Κυρία Ἰωάννα.

Οὐδεμία πάντοτε ἀπάντησις.

— Νόστιμο, ἐψιθύρισε, προσηλώσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου τῆς νεάνιδος.

Ἰδοῦσα τὸ δικτυωτὸν τοῦ παραθύρου συντετριμμένον καὶ ἡμίκλειστον καὶ τὴν κλίμακα στηριγμένην ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἠσθάνθη βίαιον κλονισμὸν εἰς τὸ στῆθος της.

— Θεέ μου, τί τρέχει; ἐσκέφθη.

Προησθάνθη τὸ δυστύχημα καὶ μετὰ μεγάλης ταραχῆς ἀνέβαινε τέσσαρα τέσσαρα τὰ σκαλιά. Ἡ θύρα τοῦ δωματίου τῆς Ἰωάννας ἦτον ἀνοικτὴ καὶ εἰσῆλθεν, ὅταν ἔβαλε γοερὰν κραυγήν. Εἶδε τὸν καῦμένον τὸν Φιντέλην ξαπλωμένον κάτω, νεκρὸν καὶ τὸ δωμάτιον, ἐξαιρέσει τῶν ἐνδυμάτων τῆς Ἰωάννας, ἅπερ δὲν εὑρίσκοντο πλέον ἐκεῖ, ἄνω κάτου, ἀφ' ὅτου καταλάβαινε, ὅτι φοβερὰ πάλη ἐγένετο μεταξὺ τῆς νεάνιδος καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν ἀτόμων. Ἀναίσθητος ἢ παράφρων ἐκ τοῦ τρόμου, ἡ Γερτρούδη κατῆλθε τὴν κλίμακα μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς καὶ κατὰ τὴν ἄνοδόν της, ὥρμησεν ἔξω τῆς οἰκίας καὶ ὠχρὰ, μὲ λελυμένην τὴν κόμην, ἤρξατο νὰ τρέχῃ ἐν τῇ ὁδῷ κραυγάζουσα:

— Βοήθεια! Κλέπται!

Γυναῖκες τινὲς καὶ παιδία ἔδραμον καὶ ἀπετέλεσαν ὅμιλόν τινα. Τὸ χωρίον ἦτο σχεδὸν ἔρημον, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὅλοι οἱ χωρικοὶ εὑρίσκοντο εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀσχολούμενοι μὲ τὸν θερισμὸν τοῦ σίτου καὶ τὸ δέσιμον τῶν στάχεων. Ἡ Γερτρούδη ἐξακολούθει νὰ τρέχῃ μεταβαίνουσα εἰς τὸν κ. πάρεδρον παρὰ τῷ ὁποίῳ τινὰ χθὲς μέσα σὰ βόμβα. Οὗτος εὑρίσκετο ἐκεῖ πίνων ὀλίγον κίρ μὲ τὸν ἀγροφύλακα καὶ ἕνα ἄλλον.

— Κύριε πάρεδρε, ἐκραύγασεν ἡ Γερτρούδη, ἐλᾶτε, ἐλᾶτε γρήγορα! Θεέ μου, Θεέ μου, τί δυστύχημα, τί τρομερὸν πρᾶγμα! Ἐλᾶτε, ἐλᾶτε γρήγορα!

— Ἡσύχασε, Γερτρούδη· τί τρέχει; Περὶ τίνος πρόκειται;

— Κι' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω ἀκόμη. Ἄ! Θεέ μου, Θεέ μου! Τί θὰ 'πῇ ὁ λοχαγὸς ὅταν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ Ἐπινάλ; Ἡ δεσποσύνη Ἰωάννα...

— Αἴ, λοιπόν; εἶπε ζωηρῶς ὁ πάρεδρος.

— Ἔγινεν ἄφαντος!

— Ὤ!

— Τὸ δικτυωτὸν τοῦ παραθύρου της εἶναι σπασμένον, τὸ πᾶν ἄνω κάτω σ' τὸ δωμάτιόν της, ὁ κακόμοιρος ὁ Φιντέλης νεκρός!... Ἐμβῆκαν εἰς τὸ δωμάτιον ἀπὸ τὸ παράθυρον μὲ μιὰ σκάλα ποῦ τὴν νοῦρε ἀκουμπισμένη ἀπάνω στὸν τοῖχον. Ἄ! Θεέ μου, τί δυστύχημα!

Ὁ πάρεδρος ὠχρίασε φρικωδῶς.

— Ἄς τρέξωμεν, κύριοι, εἶπε, ἂς τρέξωμεν!

Οὐδὲ κἂν τὰ ποτήριά των ἐσκέφθησαν νὰ κενώσωσι. Πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰακώβου Βαιγιὰν ὑπῆρχε δωδεκὰς γυναικῶν, ἰσάριθμα παιδία καὶ τρεῖς ἄνδρες, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ μόνος εἰς τὸν κῆπον. Οὗτοι οὐδὲν ἐγνώριζον καὶ ἀλληλοηρωτῶντο.

— Ἡ Γερτρούδη 'πῆγε στοῦ παρέδρου· ζήτησε βοήθειαν κ' ἐφώναζε κλέπται!

— Νά τους, νά τους!

Ἡ Γερτρούδη καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἀφίκοντο, προηγουμένης δὲ τῆς ὑπηρετρίας εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ οἱ ἄλλοι ἠθέλησαν τότε νὰκολουθήσωσι τοὺς εἰσελθόντας, ἀλλ' ὁ ἀγροφύλαξ σταθεὶς ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας εἶπεν:

— Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος.

Ἡ ἀπαγόρευσις ἦτο κατηγορηματικὴ καὶ πάντες τὴν ἐσεβάσθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀπηγορεύετο ἡ ἐν τῷ κήπῳ κυκλοφορία, ἔμειναν ἐκεῖ περισκοποῦντες τὰ πέριξ.

Ὁ πάρεδρος καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἐν τῷ δωματίῳ τῆς Ἰωάννας εἶδον ὅ,τι καὶ ἡ Γερτρούδη εἶχεν εἴδει, οὐδεμία δὲ ὑπελείπετο ἀμφιβολία ὅτι εἰς ἢ πολλοὶ κακοῦργοι εἰσεχώρησαν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅτι ἡ Ἰωάννα ὑπερησπίσθη ἑαυτὴν κατ' αὐτῶν καὶ ὅτι ὅπως τὸν ἐμποδίσωσι μὴ τυχὸν ὑλακτήσῃ ἢ δήξῃ ἐφόνευσαν ἢ ἐστραγγάλισαν τὸν Φιντέλην. Ἀλλ' ὁ πάρεδρος, ἀνοίξας τοὺς σύρτας τῆς σκευοθήκης τῆς Ἰωάννας, παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶχον ἀνασκαλευθῆ, καὶ ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἐν καλῇ τάξει· ἐν μικρῷ τινι κιβωτίῳ, εὐχερῶς διακρινομένῳ, ὑπῆρχον περὶ τὰ εἴκοσι χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα. Καὶ ἔπειτα, τὸ ὡρολόγιον μετὰ τῆς χρυσῆς ἁλύσσου τῆς νεάνιδος ἦτον ἀνηρτημένον ἐπὶ τῆς ὡρολογοθήκης ὅπου συνείθιζε ν' ἀναρτᾷ αὐτὸ καθ' ἑσπέραν πρὶν

ρίων Βαρβαρέσου, Δούκα, Νοταρᾶ καὶ Μαύρου, ὅπως βεβαιώσωσι καὶ οἱ τέσσαρες τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, παρεσκευασμένοι, ὡς ὁμολόγησαν ἅπαντες, ὑπὸ τοῦ Σκουζὲ ὅπως λάβωσι γνῶσιν καὶ κατόπιν χρησιμεύσουν μάρτυρες.

Πρόκειται περὶ καταθέσεως ἐναντίον τῆς παθούσης τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, συζύγου δηλ. τῆς ἀδελφῆς της, ὅστις εἰς μίαν συνάθροισιν προκληθεῖσαν εἰς τοῦ κ. Σκουζὲ καὶ ὅπου εὑρέθησαν οἱ ἄνω τέσσαρες μάρτυρες, ὁ γαμβρὸς αὐτῆς συνοδευόμενος μὲ ἕνα πρῴην ὑπαστυνόμον Γιαννίνην ἐβεβαίωσεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἐστεφανώθη βιαίως ὑπὸ τῆς κυρίας Δεσποτάκη καὶ ὅτι ἡ μήτηρ—ἡ πενθερά του—ἦτο ἐν γνώσει τῆς εἰς Πεντέλην ἐκδρομῆς καὶ τῆς γενομένης πράξεως ἀσελγείας.

Ὁ κ. **Βαρβαρέσος** πρῶτος διηγεῖται τὴν σκηνὴν αὐτήν, ὅστις ἐγνώρισε, λέγει, τὸν γαμβρὸν αὐτὸν πρὸ δωδεκ' ετίας. Ὁμολογεῖ δὲ ὅτι ἐπίτηδες προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Σκουζὲ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς. Τίποτε ἐναντίον τῆς παθούσης δὲν καταθέτει· εἰς τὴν ἐρώτησιν ἂν ὁ γαμβρὸς οὗτος ἦτο μεθυσμένος, ἀπαντᾷ ὄχι. Ὁ κ. Μομφερράτος ἐρωτᾷ ἂν ἦτο καὶ ὁ Βένς ἐκεῖ. Ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἦτο.

Ὁ ἐρυθρὸς πρῴην Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. **Δούκας** ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τί ἔργον κάμνει, λέγει, τονίζων τὴν λέξιν ὡς ἐν πικρῷ παραπόνῳ κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη: **ἄεργος.** Ἄρχεται καταθέτων ἀπαράλλακτως τὰ ἴδια μὲ τὸν προηγούμενον, διότι εἴπομεν ὅτι οἱ τέσσαρες αὐτοὶ μάρτυρες ἦσαν ὡς εἷς καὶ μόνος, καταθέτων τὸ αὐτὸ γεγονὸς καὶ ἐκφέρων καὶ τὰς αὐτὰς περίπου κρίσεις, τοῦ προέδρου ἐννοοῦντος ν' ἀποσπάσῃ καὶ τοιαύτας παρ' αὐτῶν.

Αἱ ἐρωταποκρίσεις μεταξὺ Προέδρου καὶ μάρτυρος περὶ τοῦ γαμβροῦ τῆς νέας:

Π. Γνωρίζετε ἂν εἶνε ἔντιμος ἄνθρωπος.

Μ. Ἤκουσα ὅτι δὲν εἶνε κακοήθης.

Π Νομίζετε ὅτι εὐκόλως μπορεῖ νὰ δώσῃ μία μήτηρ τὴν κόρην της, εἰς παλλακείαν;

Μ. Ἀνωτέρας τάξεως γυναῖκες δὲν τὸ κάμνουν (*Ἀποδοκιμασίαι* ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ).

Π. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις συμβαίνουν περισσότερα (*Εὖγε! εὖγε!*)

Μ. Ἐννοοῦσα νὰ πῶ εἰς τὴν ἔντιμον τάξιν δὲν συμβαίνουν αὐτά.

Π. Γνωρίζετε τὴν οἰκογένειαν;

Μ. Ὄχι.

Π. Τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τὸν ἔφερεν ἐπίτηδες ὁ Σκουζές;

Μ. Μάλιστα.

Π. Ὁ γαμβρὸς αὐτῆς τῆς νέας διέκειτο φιλικῶς πρὸς τὴν οἰκογένειαν;

Μ. Ὄχι.

Π. Ἦτο μεθυσμένος;

Μ. Δὲν γνωρίζω τὴν φυσικήν του κατάστασιν. Μ' ἔκαμε μόνον ἐντύπωσιν ἡ αὐθάδης εἴσοδός του καὶ ὅπως κάθισεν εἰς τὸν καναπέ, ἐνῷ ἀφοῦ εἶδε τέσσαρας ἀνθρώπους καὶ λόγῳ ἡλικίας μποροῦσε νὰ ἔλθῃ μὲ μεγαλείτερον σεβασμόν. Τὸ ἀπέδωσα ὅμως εἰς ἀγροικίαν.

Π. Εἶνε εὔκολον γαμβρὸς νὰ καταγγείλῃ τὴν πενθερόν του ὡς δίδουσα τὴν κόρην της μαντενοῦτα. Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει ἢ ὅτι ψεύδεται ἢ ὅτι δὲν εἶνε ἔντιμος ἄνθρωπος;

Μ. Κι' ἐμένα μοῦκαμεν ἐντύπωσιν ἡ κατάθεσις τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ μόνος δισταγμὸς ποῦ εἶχα εἶνε ὅτι ἐπειδὴ ὁ Σκουζὲς ἔχει περιουσίαν, μήπως ἡ μήτηρ παρέδωσε τὴν κόρην λόγῳ ἐμπορίας.

Π. Τὸ ἐπράττετε σεῖς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

Μ. Ὄχι.

Π. Ἦτο λοιπὸν ἔντιμος ἄνθρωπος;

Μ. Ἀμφιβάλλω.

Ἀραβαντινός. Δύναται ἕνος γαμβρὸς νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ λέγῃ: Δός μου τὴν κόρην σου διὰ παλλακίδα;

Μ. Ἐκτρωματικὸ εἶνε, ἀλλὰ γίνεται.

Ἀραβαντινός. Εἶνε δυνατὸν ἡ παλλακεία νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον γάμου;

Μ. Διατί ὄχι;

Ὁ κ. **Σ. Νοταρᾶς** διηγεῖται καὶ αὐτὸς τὴν προσκλησίν του εἰς τοῦ Σκουζὲ διὰ νὰ ἀκροασθῇ τῶν καταθέσεων τοῦ γαμβροῦ, περὶ οὗ καὶ ὁ προηγούμενος μάρτυς;

Π. Εὔκολον θεωρεῖτε εἷς γαμβρὸς νὰ καταγγέλλῃ οὕτω τὴν πενθεράν του.

Μ. Θεωρῶ τὸν γαμβρὸν ἀνάλογον τῆς οἰκογενείας.

Π. Ἄνθρωπος ἔντιμος τὰ λέγει αὐτά;

Μ. Ἕνας ἔντιμος δὲν τά λεγει.

Π. Σᾶς ἐκάλεσαν ἐπίτηδες διὰ νὰ ἀκούσετε αὐτὰ τὰ πράγματα;

Μ. Δὲν ξεύρω.

Π. Δὲν ἐρωτήσατε, γιατί σᾶς προσεκάλεσεν ὁ Σκουζές;

Μ. Ὄχι.

Π. Δὲν ἐννοήσατε, ὅτι γι' αὐτὸ σᾶς ἐκάλεσε, γιὰ ν' ἀκούσετε τί θὰ πῇ ὁ γαμβρὸς τῆς παθούσης.

Μ. Αὐτὸ ἤτανε.

Ὄθων Μαῦρος

Καταθέτει καὶ αὐτὸς τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια περὶ τοῦ γαμβροῦ τῆς νέας, τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ ἕνα μοῦτρο.

Π. Τί ἐντύπωσιν σᾶς ἔκαμε αὐτὸ τὸ μοῦτρο;

Μ. Ἀνθρώπου!

Π. Ἀνθρώπου βέβαια, μολονότι μπουροῦσε κάνεις ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτου. . . Καὶ νομίζετε ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συμβαίνουν τοιαῦτα πράγματα;

Μ. Κ' εἰς ἐμένα ἔκαμαν ἐντύπωσιν τὰ λόγια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐφαίνετο ὠργισμένος.

Π. Γιατί ἤτανε ὠργισμένος;

Μ. Ἴσως ὁ ἄνθρωπος ἐβαρέθηκε τὴν γυναῖκά του.

Π. Δὲν σᾶς ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος τῆς ἐσχάτης τάξεως;

Μ. Ἔλαβα τὴν χειροτέραν ἰδέαν καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς συγγενεῖς του.

Π. Εἰς αὐτὸ σφάλλετε. Μήπως δὲ μποροῦσαν οἱ συγγενεῖς του νὰ γελασθοῦν καὶ νὰ κάμουν τοιοῦτον γαμβρόν; Εἰς αὐτὸ σφάλλετε. . . ἀς εἶνε. Ποίαν ἐντύπωσιν σᾶς ἔκαμε ἡ πρᾶξις τοῦ Σκουζέ;

Μ. Κάμμίαν, διότι ἔχω ἀκούσει τόσα πολλὰ καὶ ἔχω δῇ ἄλλα τόσα. Ἔπειτα δὲν ἐνόμιζα τόσο βλάκα τὸν Σκουζὲ νὰ ὑποσχεθῇ νὰ πάρῃ γυναῖκα μία τέτοια.

Π. Τί ἐννοεῖτε μὲ τὸ τέτοια; Δὲν ἦτο ἔντιμος κόρη;

Μ. Ἐννοῶ τὴν θέσιν της.

Π. Ἔχομεν λοιπὸν ἐδῶ τάξεις καὶ θέσεις; Δὲν ἦτο καλὴ ἡ θέσις της;

Μ. Ἐννοῶ ὅτι ἦτο μικρᾶς τάξεως. Ἐγὼ τέλος πάντων ἂν πρόκειται νὰ πανδρευθῶ δὲν τὴν ἐπαιρνα.

Π. Μάθετε πρᾶγμα ὅπερ δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς διαδικασίας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ νέα ἦτο ἐντιμωτάτη. Εἶνε τολμηρὸν αὐτὸ ὅπερ λέγετε.

Ἀραβαντινός. Εἴπατε, μάρτυς, ὅτι δὲν νομίζετε τὸν Σκουζὲ τόσον κουτὸν ὥστε νὰ πᾷ νὰ πάρῃ μιὰ τέτοια κόρη· ἀλλὰ δὲν τὸν νομίζετε τόσον ἔξυπνον ὥστε νὰ δώσῃ καὶ ὑπόσχεσιν γάμου διὰ νὰ τὴν ἀποπλανήσῃ;

Μ. Ἐγὼ νομίζω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάνῃ καὶ ὅτι καὶ δὲν θὰ τὸ ἔκανε.

ἢ γατακλιθῇ. Ἀναμφίβολον λοιπὸν ἦτο ὅτι ἡ Ἰωάννα δὲν προσεβλήθη ὑπὸ κλεπτῶν.

— Τὴν δεσποσύνην Ἰωάνναν τὴν ἔκλεψαν, ἐγνωμοδότησεν ὁ ἀγρροφύλαξ.

— Τὴν ἀνήρπασαν διὰ τῆς βίας καὶ ἐκ προμελέτης, προσέθηκεν ὁ πάρεδρος· τοῦτο εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας.

Ὁ φόνος τοῦ σκυλιοῦ καὶ ἡ κατάστασις ἐν ᾗ εὑρίσκετο τὸ δωμάτιον ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ Ἰωάννα ἀντέστη εἰς τοὺς ἅρπαγας αὐτῆς· ἄλλως τε δὲ μήπως δὲν εἰσῆλθον διὰ τοῦ παραθύρου;

Ὅτε ὁ πάρεδρος ἐπλησίασε πρὸς τὸ ρηθὲν παράθυρον, κύψας πρὸς τὰ ἔξω εἶπεν:

— Ἰδοὺ τὸ δικτυωτὸν τοῦ παραθύρου σπασμένον, ἰδοὺ ἡ σκάλα, ἐκ τῶν λόγων τούτων οἱ κάτωθεν εὑρισκόμενοι ἤρξαντο νὰ ἐννοῶσιν τὰ συμβαίνοντα.

Ἐν τούτοις, ἀφοῦ λεπτομερῶς ἐπεθεώρησε τὸ δωμάτιον τῆς Ἰωάννας, ὁ πάρεδρος εἰσέδυσεν εἰς τὸ τοῦ Ἰακώβου Βαιγιὰν, ἐνῷ ἡ συνήθης τάξις ἐπεκράτει. Ἔμελλε ν' ἀποσυρθῇ ὅτε παρατηρήσας τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔγραψε ἡ Ἰωάννα καὶ ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ ἡμικλείστου γραφείου ἀνέγνω:

. . . . Πρὸς τὸν πατέρα μου.

Ἀνεγνώρισε τὴν γραφὴν τῆς νεάνιδος.

— Ἰδοὺ τὸ παράδοξον ἐψιθύρισεν.

Ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔστρεψεν αὐτὴν ἐντὸς τῶν δακτύλων του, σκεπτικὸς καὶ ζητῶν νὰ μαντεύσῃ τὰ ἐν αὐτῇ. Τὸ περικάλλυμα ἦτον ἐσφραγισμένον καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸ διαρρήξῃ. Ἀλλὰ διατί ἡ Ἰωάννα ἔγραψε; Τῇ ἔδωσαν λοιπὸν καιρὸν νὰ γράψῃ ἐπιστολήν; Καὶ ἐπὶ τέλους τί ἔλεγε πρὸς τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν;

Ὁ πάρεδρος εἰς μυρίας ὑποθέσεις ἐπεδίδετο, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἠννόει. Μπῆκαν μέσ' τὸ δωμάτιον τῆς Ἰωάννας διὰ τῆς κλίμακος, πιθανῶς ἐνῷ αὐτὴ ἐκοιμᾶτο· ἐκείνη ἀντεστάθη· αὐτὰ ὅλα εἶναι φανερά. Ἀλλὰ κατόπιν τί συνέβη; Ὁ πάρεδρος δὲν προχωροῦσε περαιτέρω. Ἐξηκολούθει μόνον νὰ ἐρωτᾷ τὸν ἑαυτόν του.

— Πράγματι τὴν ἀπήγαγον διὰ τῆς βίας ἢ ἀφοῦ τὴν κατέβαλον, οἰκειοθελῶς συγκατένευσε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἅρπαγά της;

Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα ν' ἀποδεχθῇ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων. Ἐπὶ τέλους ἔθηκεν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του τὴν ἐπιστολήν, ἀναλογιζόμενος ὅτι τὸ μυστήριον θὰ διηυκρινίζετο κατὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἰακώβου Βαιγιάν. Καὶ τίποτε ἄλλο μὴ ἔχων νὰ πράξῃ ἀπεσύρθη, ἀφήσας τὴν φύλαξιν τῆς οἰκίας εἰς τὴν Γερτρούδην, ἥτις ἴσως θὰ ηὐχαριστεῖτο ἂν εἰς ἄλλον τινὰ ἀνετίθετο ἡ ἐντολὴ αὕτη.

Ὁ ἀγροφύλαξ πρὶν ἢ ἀπέλθῃ, ἐφρόντισε νὰ κενώσῃ τὸν κῆπον, εἶτα δὲ ἠκολούθησε τὸν πάρεδρον.

— Σοβαρὰ ὑπόθεσις, εἶπεν εἰς τὸν δεύτερον δημοτικὸν ἄρχοντα.

— Καὶ τόσον σοβαρά, γέρο-Μερσιέ, ὥστε νομίζω ἀπαραίτητον νὰ πληροφορήσω τὴν δικαιοσύνη· ἀμέσως.

— Ναί, πρέπει τοὐλάχιστον νὰ εἴχαμεν χωροφύλακας εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου, ἀλλὰ αὐτοὶ ὅλοι εἶνε σ' τὸν στρατόν.

— Κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, γέρο-Μερσιέ, οἱ χωροφύλακες δὲν ὠφελοῦνε εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἔπειτα, τί ἠμπορροῦμεν νὰ πράξουμεν ἡμεῖς; Τίποτε. Ἀπαιτεῖται νὰ ἐνασχοληθῇ ἄνθρωπος τοῦ νόμου, ἄνθρωπος τοῦ ἐπαγγέλματος. Καὶ ἐπειδὴ δὶν εἶνε ἐδῶ ὁ δήμαρχος, ἐγὼ ἔχω καθῆκον νὰ εἰδοποιήσω τὸν εἰρηνοδίκην.

— Μάλιστα.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναχωρήσητε ἀμέσως εἰς Χαρεβίλλην καὶ, ἂν τὸν εὕρητε, νὰ γυρίσητε μαζύ του.

— Πότε θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ λοχαγός;

— Τὸ πολὺ ἕως αὔριον τὸ πρωί.

— Ἀναχωρῶ.

— Πηγαίνετε, καὶ ἐλᾶτε ὅσον ἠμπορεῖτε τὸ ταχύτερον.

Ὁ ἀγροφύλαξ ηὗρε τὸν εἰρηνοδίκην παρὰ τῷ κ. Δεβιολαὶν καὶ ἡ Σωσσάνη ἐγνώριζον τὸν Ἰάκωβον Βαιγιὰν καὶ τὴν θυγατέρα του, ὡς ἐκ τούτου δὲ, ἐξίσου ὅσον καὶ ὁ εἰρηνοδίκης θλιβερῶς συνεκινήθησαν μαθόντες τό φοβερὸν γεγονός.

Ἐν σπουδῇ ἠγέρθησαν ἀπὸ τῆς τραπέζης.

— Θὰ διατάξω νὰ ζεύξουν τὴν ἅμαξαν, εἶπεν ὁ κ. Δεβιολαίν, διὰ ν' ἀναχωρήσωμεν ὅλοι μαζύ· ἐμὲ καὶ τὴν θυγατέρα μου θὰ μᾶς ἀφήσετε εἰς τὸν πύργον τῆς κυρίας Δεσιμαίζ, ἡ δὲ ἅμαξα θὰ σᾶς μεταφέρῃ εἰς τὸ Μαρέιλ. Κρατεῖτε λοιπὸν αὐτὴν, κι' ὅταν ἰδῆτε εἰς Μαρέιλ ὅ,τι ἔχετε νὰ πράξητε, ἐπανέλθετε νὰ μᾶς εὕρετε εἰς Βωκοὺρ παρὰ τῇ βαρόννῃ.

Αὐτοστιγμεὶ προητοιμάσθη ἡ Σωσσάνη, καθίσαντες δὲ καὶ οἱ τέσσαρες ἐντὸς τῆς ἁμάξης ἀνεχώρησαν.

Ὁ εἰρηνοδίκης. συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀγροφύλακος, ἔκαμαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰακώβου Βαιγιὰν τὰς ὑπὸ τῶν τελευταίων γενομένας ἤδη ἐξακριβώσεις. Ὁ πάρεδρος τῷ ἐπέλωκε τὴν ἐπιστολὴν, ἣν εὗρεν ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ δημάρχου.

— Διάβολε, διάβαλε, εἶπεν ὁ εἰρηνοδίκης, ἀποβὰς μᾶλλον περίφροντις καὶ σκεπτικός.

Ἕνεκεν τῶν αὐτῶν λόγων, δὲν ἀπεσφράγισε καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ὁ πάρεδρος τὴν ἐπιστολήν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπεσκέφθησαν τὴν οἰκίαν, οἱ κύριοι οὗτοι κατῆλθον εἰς τὸν κῆπον. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐξήταζε τὸ ἔδαφος μετὰ προσοχῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ τὴν πρωΐαν εἰσλθόντες ἐν τῷ κήπῳ πανταχοῦ εἴχον πατήσει. Ἐν τούτοις κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ σχεδὸν ἀπεσβεσμένα τὰ σημεῖα γυμνῶν ποδῶν, ὧν ποῦ μὲν ἡ πτέρνα εἶχε βυθισθῇ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς βροχῆς χαλαροῦ ἐδάφους, ποῦ δὲ ἐφαίνοντο τελείως τὰ σημεῖα καὶ τῶν πέντε δακτύλων.

(ἀκολουθεῖ)

Ἀραβαντινός. Καὶ ὅμως σήμερα κάθεται κατηγορούμενος.

Ὁ Κυπαρίσσης

κοσμηματοπώλης προσεκλήθη ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ὡς ἀρραβῶνα ὑπὸ τοῦ Σκουζὲ δοθέντα κοσμήματα τὰ ἠγόρασεν οὗτος τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἀπαγωγὴν εἰς Πεντέλην. Οὐχ ἧττον δὲν κατέθεσε τίποτε, βεβαιώσας μόνον ὅτι μίαν καὶ μόνην φορὰν ἠγόρασεν ὁ Σκουζὲς ἀπ' αὐτὸν κοσμήματα.

Γίνεται διακοπὴ μισῆς ὥρας διὰ νὰ προσαχθῇ ὁ μάρτυς Κάρολος Ροσχιλδ, ὅστις καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν δὲν ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐμφανισθῇ.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ κατηγορούμνος **φεύγει** καὶ ἐπαναλαμβανομένης τῆς δίκης ὁ συνήγορός του ἀναγγέλλει ὅτι ὁ πελάτης του θὰ ἐρημοδικήσῃ.

Ὁ *πρόεδρος*. Δικαίωμά του εἶνε.

Ὁ **εἰσαγγελεὺς** εἶπε πολλὰ ὀλίγα πράγματα, θεωρήσας τὴν πρᾶξιν ἀποδεδειγμένην· ὅτι ὄχι μόνον ἡ κόρη ἀπεπλανήθη, ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ ἠπατήθη· διότι ἄδειαν ἔδωσε νὰ πᾶνε εἰς τὴν Κολοκυθοῦ καὶ ὄχι εἰς τὴν Πεντέλην. Τὰ γεγονότα ὅλα ἀποδεικνύουσιν ὅτι διὰ δολίων μέσων ἡ κόρη ἐνέδωσεν εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἀσελγείας. Ὅλη ἡ διαδικασία ἀπέδειξεν ὅτι ἡ παθοῦσα ἦτο ἀμέμπτου διαγωγῆς. Ὅλα τὰ περιστατικὰ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐνῷ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ τοῦ Σκουζὲ, ἡ μήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐλιμοκτόνουν, ὅτι μίαν ἐσπέραν τῆς ἀπόκρεω ἀντὶ ἄρτου ἠρκέσθησαν μόνον εἰς χόρτα. Καὶ ὁ μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως καὶ αὐτὴ ἡ κυρία Ρουσοπούλου κατέθεσαν ὅτι ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ὁ Σκουζὲς ἐπλανᾶτο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅπως ἀποπλανήσῃ τὴν κόρην. Ἂν ἦτο ἄτιμος οἰκογένεια, βεβαίως θὰ ἐνέδιδεν ἀμέσως. Τὸ γεγονὸς τῶν καταθέσεων τοῦ γαμβροῦ οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἀπὸ κακοήθη ἐλατήρια εἶπεν ὅσα εἶπεν, ἢ ἀπὸ χρήματα ἢ ἀπὸ ἄλλο δέλεαρ.

Οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ὡς ἐρημοδικοῦντος οὐδὲν λέγουσιν.

Ὁ κ. *Ἀραβαντινὸς*, δικηγόρος τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ εὐγλωττοτέρα καταδίκη τοῦ Σκουζὲ ὑπῆρξεν ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία· ἔτι δ' εὐγλωττοτέρα αὐτῆς ἡ φυγή του.

Τὸ δικαστήριον ἀποσύρεται καὶ μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐμφανιζόμενον ἀπαγγέλλει τὴν καταδίκην τῶν κατηγορουμένων, ἐπιδικάζον τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ποινῆς, τρίμηνον φυλάκισιν διὰ τὸν αὐτουργὸν Σκουζὲν, δίμηνον διὰ τὸν συνεργὸν Κίμωνα Δεμερδζῆ, ἀπορρίπτει τὴν περὶ τιμῆς ἀποζημίωσιν, διότι ἡ τιμὴ δὲν διατιμᾶται, καὶ παραδέχεται τὴν περὶ ἀλγηδόνων καὶ ζημιῶν, ἀποζημίωσιν, ἣν ὁρίζει εἰς 25,000 δραχμάς.

Τριπλαῖ ἀνευρημίαι ὑποδέχονται τὴν ἀπόφασιν.

Ἐλπὶς ὑπάρχει, ὅτι ἡ κατ' ἀντιμωλίαν δίκη ἐπαναληφθήσεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ τρ. μηνός, ἢ καὶ ἀπόπασχα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Κάτω αἱ νεκραὶ γλῶσσαι.—Μέγας νεωτερισμὸς πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ ἀγγλικὰ πανεπιστήμια. Αἱ νεκραὶ γλῶσσαι θὰ ὑποχωρήσωσι καὶ θ' ἀνοιχθῇ τόπος διὰ τὰς ζώσας· ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ λατινικὴ θὰ παύσουν νὰ ἦνε ἀπαραίτητοι· θὰ μοιρασθῶσι τὰ βασίλειά των ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ γερμανική. Οἱ προσερχόμενοι εἰς πανεπιστημιακὰς ἐξετάσεις δέον νὰ ὦσι τέλειοι κάτοχοι αὐτῶν. Ἀναμένεται δὲ νὰ ληφθῶσι τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ διὰ τὰ ἀγγλικὰ γυμνάσια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαράλλακτα ὡς καὶ εἰς τὰ ἰδικά μας παραμελοῦνται αἱ ξέναι γλῶσσαι. Τί σοφὸν μέτρον θὰ ἐλαμβάνετο καὶ πόσον θὰ περιωρίζετο ἡ κλασικὴ ἀμάθεια τῶν ἐννέα δεκάτων τῶν ἡμετέρων διδακτόρων ἐὰν ἐπεβάλλετο εἰς *ὅλους* ἡ τελεία γνῶσις δύο τοὐλάχιστον γλωσσῶν, τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς. Εἰς τὰ γυμνάσιά μας ἔχομεν τὴν ἰταλικὴν καὶ γερμανικὴν, ἀλλὰ διατί; Μόνον καὶ μόνον ὡς ρουσφέτια, διότι εὑρέθησαν δύο ἢ τρεῖς νὰ γνωρίζουν αὐτὰς τὰς γλώσσας καὶ νὰ θέλουν νὰ ζήσουν ἀπ' αὐτάς, διὰ τοῦτο καὶ ὑπάρχουν καὶ ἕδραι τῶν γλωσσῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖας ἐνίοτε οὔτε μαθηταὶ οὔτε διδάσκαλοι πλησιάζουν·

Ὁ Βίσμαρκ.—Τὴν 1 Ἀπριλίου (ν) ὁ Βίσμαρκ ἐπανηγύρισε τὴν 68ην ἐπετηρίδα του. Ἐγεννήθη, βλέπετε, ὁ μέγας διπλωμάτης, ὁ προωρισμένος νὰ γελάσῃ ὅλον τὸν κόσμον, πρωταπριλιά, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ. Ἡ ἑορτὴ εἶχεν ὕφος οἰκογενειακόν, ἂν καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας πανταχόθεν τῆς Γερμανίας καὶ πανταχόθεν τοῦ κόσμου συνέρρεον ἐπιστολαί, τηλεγραφήματα καὶ παντοειδῆ δῶρα. Ἡ οἰκογενειακὴ ἑορτὴ ἤρχισεν, ὡς συνήθως πράττει ὁ Βίσμαρκ, διὰ στρατιωτικῆς *σερεράδας*.

Πρωταπριλιά.—Ἡ μανία τῆς πρωταπριλιᾶς ἐκυρίευσεν ὄχι μόνον τὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν σοβαρὸν τηλέγραφον. Οὕτως εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἐτηλεγραφήθη ὅτι ἐκάη καὶ τὸ θέατρον τῆς Μαντούης καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀνεκαλύφθη ὅτι ἦτο ἀπριλιάτικο ψέμα.

Ὁ κ. Ὀρφανίδης ἔχει καλὴ μύτη;—Ὁρίστε καὶ μερικαῖς τρέλλαις ἢ σοφίαις ἂν θέλετε ἑνὸς αἱρεσιάρχου ἰατροῦ τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Γαΐγκερ, ὥστε ἂν ἀποδειχθοῦν ἀληθινὰ τὰ δόγματά του, τότε ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς μας τίποτε ἄλλο δὲν θ' ἀπαιτοῦμε παρὰ νὰ ἔχουν καλὴ μύτη. Ὁἶδιος αἱρεσιάρχης ἰατρὸς ἔχει κανονίσει ἐνδυμασίαν δικήν του δι' ὅλην του τὴν πελατείαν, ὅλην ἀπὸ μαλλὶ καὶ δὲν δέχεται πελάτην του νὰ φορῇ ἄλλα ροῦχα ἀπ' αὐτά· ἄλλως τὸν ἀρνεῖ καὶ ψοφολογᾷ.

Ἀκούσατε λοιπὸν τὰ κατὰ τὸν *σκαρτάδυν* αὐτὸν Γαΐγκερ, κύριοι Πρωτόπουλε, Δούκη, Κατερινόπουλε καὶ οἱ ἄλλοι!

Αὐτὰ εἶνε περίληψις τοῦ μαθήματος ὅπερ ἔκαμεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου τῆς Ζυρίχης ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν καὶ ὀπαδῶν του καὶ μὴ ὀπαδῶν του, ἰδίᾳ δὲ ἰατρῶν.

Ὁ αἱρεσιάρχης ἤρχισε νὰ λέγῃ: Τί ἐστι ζωή; Ἡ ζωή, εἶπε, εἶνε κίνησις καὶ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου τίποτε

ἄλλο παρὰ μία μηχανή. Δὲν εἶνε ὅμως μηχάνὴ ὡρολογίου, οὔτε μηχανὴ ὑδρομύλου, ἀλλὰ μηχανὴ ἀτμομηχανή, κατὰ τοῦτο διαφέρουσα τῶν δύο πρώτων, διότι τὸ κινοῦν εἶνε ἡ θερμότης. Ὁ ζωϊκὸς παράγων διὰ τὰ ζῶα εἶνε αἱ ὑγραὶ ὕλαι. Ὡς ἐδῶ πάει καλά· ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ σκαρταδωσύνη, ἥτις δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε σοφία.

Αἱ ὑγραὶ ὕλαι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀόρατοι, ἀναίσθητοι, ἐνεργοῦσαι παντοιοτρόπως, ὄζουσιν, ἤτοι *μυρίζουν*. Αἱ στερεαὶ ὕλαι εἶνε τὸ παθητικῶς κινούμενον, ἐνῷ αἱ ὑγραὶ εἶνε τὸ ἐνεργοῦν. Τὰ ὄργανα τῆς ἐπιστήμης εἶνε ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἡ πλάστιγξ, τὰ χονδροειδέστερα βοηθητικὰ τοῦ ἐρευνητοῦ. Ἀλλ' ὁ ζωϊκὸς παράγων (αἱ ὑγραὶ ὕλαι) μόνον διὰ τῆς μύτης γνωρίζεται, μπορεῖ κάνεὶς νὰ τὸν ὀσφρανθῇ, ὅπως ἐν τῇ ἀτμομηχανῇ ὀσφραίνεται κάνεὶς ἂν καίῃ ξύλα ἢ κάρβουνα.

Πόθεν λοιπὸν διακρίνεται ὁ ζωϊκὸς παράγων ὅταν διατελῇ ὑγιὴς καὶ ὅταν διατελῇ ἄρρωστος; Πῶς διακρίνεται ἀντικειμενικῶς ὁ ὑγιὴς ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ; Ἀπλούστατα. Ὅστις ἀποπνέει βαρεῖαν ὀσμὴν· ὅστις—μὲ συμπάθειο—βρωμᾷ δὲν εἶνε ὑγιής. Ἡ ἀπόπνοια τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ ὑγιοῦς ἔχει εὐάρεστον ὀσμήν. Διότι ἄλλως, ἐρωτᾷ ὁ Γαΐγκερ ἐν μέσῳ γενικῆς ἱλαρότητος τοῦ ἀκροατηρίου του, ὁποίαν σημασίαν θὰ εἶχε τὸ φίλημα; Μόνον τὸ κρέας ὑγιῶν ζώων—φαντασθῆτε, ἀθηναῖδες μου, ποῦ καταντᾷ τὸ πλατωνικόν σας φίλημα—ἔχει καλὴν *γεῦσιν*. Ἡ γεῦσις τῶν χειλέων (τὸ φίλημα) τοῦ ὑγιοῦς εἶνε εὐχάριστος, ἐνῷ τοῦ ἀσθενοῦς εἶνε γεῦσις ὑγρά, ἐμετική.

Αὐταὶ λοιπὸν αἱ ὀσμαὶ (αἱ μυρουδιὲς) εἶνε παρακολουθοῦντα φαινόμενα ἢ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ ζωϊκὸς παράγων; Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν, λέγει ὁ Γαΐγκερ, μόνον πειραματικῶς δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν. Ὁ σφυγμὸς, κατ' αὐτὸν, εἰς τὴν εὐωδίαν ἢ τὴν κακοσμίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ ἀνταποκρίνεται. Ἡ κακοσμία παράγει σφυγμὸν ἀνθρώπου πυρετώδους, ἡ εὐωδία σφυγμὸν ὑγιοῦς.

Ὁ καθηγητὴς Γαΐγκερ πλὴν τῆς μυτοθεωρίας του αὐτῆς κατεσκεύασε καὶ ἓν ὡρολόγιον, μὲ τὸ ὁποῖον καταμετρᾷ τὴν *διάθεσιν* τοῦ ἀνθρώπου· ἄλλαις λέξεσι μπορούσαμε νὰ τὸ ὀνομάσωμεν *κεφόμετρον*. Καὶ εἰς τὴν ἀχρείαν ἐκείνην ἐρώτησιν: *Πῶς εἶσαι*, νὰ ἐξάγωμεν τὸ *κεφόμετρον* καὶ νὰ τὸ χώνομε μέσ' τὰ μάτια τοῦ ὀχληροῦ ἐρευνητοῦ.

Δὲν περιωρίσθησαν ὅμως τὰ θαύματά του ὡς ἐδῶ. Ἀνεκάλυψε μίαν οὐσίαν τὴν ὁποίαν ὠνόμασεν *ὀζογόνον* καὶ ἥτις, λέγει, καταστρέφει ὅλας τὰς ὀσμάς. Τὰ συμπεράσματα τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἥτις ἐξατμίζεται διὰ μιᾶς πλατυνολυχνίας, εἶνε καταπληκτικά. Δι' αὐτῆς τὸ αἴσθημα τοῦ ἀσθενοῦς—ἤτοι ἡ κακοδιαθεσία—ἐκμηδενίζεται καὶ ἐνῷ τοὺς ἀρρώστους τὸ ὀζογόνον τοὺς κάμνει καλά, τοὺς ὑγιεῖς τοὺς ἀρρωσταίνει, διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ὑγιῶν ὑλῶν. Ἡ ὕλη δὲ αὐτὴ τῆς ὑγείας (τὸ ὀζογόνον) εἶνε, κατὰ τὸν καθηγητὴν Γαΐγκερ, τὸ **φάρμακον τοῦ μέλλοντος!**

Ἡ μύτη μόνη, ἐξακολουθεῖ ὁ αἱρεσιάρχης ἰατρὸς—τί ἐπιμονὴ αὐτὴ μὲ τὴν μύτην!—διακρίνει ποῖον φέρει ὑγείαν καὶ ποῖον φέρει νόσον. Τὸ ζῶον οὔτ' ἰατροῦ ἔχει ἀνάγκην, οὔτε φαρμακοποιοῦ. Διατί; Διότι ἔχει μύτην. Τὰ ἄγρια θηρία οὐδέποτε δηλητηριάζονται. Ὅταν ἀσθενῶσιν, εὑρίσκουσιν ἀμέσως τὸ ἀπαιτούμενον φάρμακον. Τὸ ζῶον, ὅταν ἀρρωσταίνῃ τρώγει καὶ δηλητηριώδη φυτά, τὰ ὁποῖα ὅταν ὑγιαίνῃ οὔτε κὰν ἐγγίζει. Τὰ αἰσθητήρια εἶνε τὰ λεπτότερα διακριτικὰ μέσα, ἡ δὲ ἀκρίβειά των εἶνε σχεδὸν ἀπρόσιτος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον. Ἐκείνη ἡ αἴσθησις ἥτις εἶνε τρόπον τινὰ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων εἶνε ἡ λεπτοτέρα ὅλων τῶν ἄλλων. Ἡ μύτη εἶνε ἡ αἴσθησις τῶν αἰσθήσεων. Ἂς τὴν ἐνθρονίσωμεν τὴν μύτη εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ δικαιώματα καὶ τότε δὲν θὰ ῥθονῶμεν πλέον τὰ ζῶα διὰ τὰ ἐνστικτα αὐτῶν. Τὸ βρέφος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον μαζὺ μὲ τὸ *ἔνστικτον* αὐτό. Ἅμα γεννᾶται μυρίζει τὴν μητέρα του. Ἂς μορφώσωμεν τὸ ὀσφραντικόν μας ὄργανον, ἂς ἀποφεύγωμεν τὰς βαρείας ὀσμάς, πρὶν αὗται μᾶς εἰδοποιῶσιν, ἂς ἀποφεύγωμεν τὴν βρωμερὰν ἀτμόσφαιραν, τὰ ῥυπαρὰ ἐνδύματα, καὶ τότε μόνον θ' ἀποφεύγωμεν καὶ κόπους καὶ κινδύνους καὶ θὰ κατέχωμεν τὴν θέσιν, ἥτις μᾶς ἀνήκει, τὴν ὑπερτάτην θέσιν ἐν τῇ δημιουργίᾳ.»

Τοιαύτη εἶνε ἡ νέα μυτοθεωρία· φαντασθῆτε ἂν γίνῃ δεκτή, τί κωμικαὶ σκηναὶ θὰ συμβαίνωσι κατ' ἀρχάς.

Ὁ ἰατρὸς θὰ πλησιάζῃ τὸν ἀσθενῆ ἢ ἂν θέλετε τὴν ἀσθενῆ. Ἡ ἀσθενὴς θὰ προσφέρῃ τὴν χεῖρα ἢ τὸ πολὺ τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἰατρὸς θ' ἀπωθῇ τὴν χεῖρα καὶ βαναυσολογῶν: «Μέσα τὴν γλῶσσα!» θὰ τῆς προσκολλᾷ ὡς ἄλλο κατάπλασμα—ἓν φίλημα—νὰ δῇ ἂν ἔχουν καλὴν γεῦσιν ἢ ὄχι τὰ χείλη της. Ὁ σύζυγος ἢ ὁ ἀδελφὸς εἰς τὴν θέαν αὐτὴν ραπίζει τὸν ἰατρόν. Ὁ ἰατρὸς ἀντὶ ραπίσματος *μυρίζεται* τὸν ἀδελφὸν ἢ τὸν σύζυγον διὰ νὰ δῇ μήπως αἱ ὑγραὶ ὕλαι ἔχουν τὴν κακοσμίαν τῆς . . . τρέλλας. Δεύτερον ράπισμα τοῦ συζύγου, δεύτερον φίλημα τοῦ ἰατροῦ, ἡ ἀσθενὴς σηκόνεται 'ς τὸ ποδάρι ἀπὸ τρομάρα, ὁ ἰατρὸς θαυματουργεῖ κλπ. κλπ. Πῶς σᾶς φαίνονται ὅλα αὐτά, κύριε Ὀρφανίδη; Ἔχετε καλὴν μύτην;

Κόκκινο ἢ γκρίζο.—Σᾶς εἴπομεν ἤδη ὅτι πρόκειται νὰ καταργηθῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ περίφημα κόκκινα *ζακέτα* τῶν ἄγγλων στρατιωτῶν καὶ νὰ γίνουν *γκρίζα*. Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ δοὺξ τῆς Κανταβριγίας, ἐναντιοῦται καὶ ἔχει καὶ τοὺς λόγους του. Εἶνε ἄνθρωπος τοῦ φωτὸς, δηλαδὴ τοῦ κοκκίνου. Εἰς ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπήγγειλεν ἐν συμποσίῳ δοθέντι εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος. Ὁ στρατὸς, εἶπε, καλλίτερα νὰ φαίνεται παρὰ νὰ κρύβεται. Μία κόκκινη γραμμὴ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ θὰ ἔχῃ μεγαλείτερο βάρος, διότι θὰ φαίνεται, παρὰ μία γραμμὴ *γκρίζα*, τὴν ὁποίαν κάνεὶς δὲν θὰ βλέπῃ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν κάνεὶς δὲν θὰ φροντίζῃ. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ ἄγγλου ἀρχιστρατήγου εἶνε ὅτι ὁ στρατιώτης καλλίτερα ἐπιτυγχάνει προβάλλων ὁλοφάνερος ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὄχι κρυπτόμενος ὑπὸ ὁμίχλην, ἣν ἀποτελεῖ τὸ φαιὸν χρῶμα. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι τὴν τρελλὴν αὐτὴν γνώμην του κάνεὶς στρατιωτικὸς νὰ μὴ συμμερίζεται. Ὅλοι οἱ στρατοὶ προτιμοῦν νὰ μὴ φαίνωνται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ νικῶσι, παρὰ νὰ φαίνωνται καὶ νὰ ἡττῶνται.

Τὸ ἑξῆς συμβὰν πρό τινος ἐν Μονάχῳ, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει καὶ κάπιαν ἀναλογίαν μὲ τὰ γινόμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας τοῦ Κουμουνδούρου, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φοβερὰ γλωσσοῦ ἡ Ἀπιστία δὲν ντρέπεται ἀκόμη νὰ τὰ βάζῃ μὲ τὴν μεγάλην κυρίαν Ἐπιστήμην, καὶ εἰς χώρας ὅπου αὐτὴ ζῇ καὶ βασιλεύει.

Εἶχεν ἀσθενήσει ὁ στρατηγὸς **von Diehl**, καὶ προσεκλήθησαν οἱ διασημότεροι τῶν ἰατρῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ **Nussbraun**, ὁ ὕπατος τῶν χειρούργων· οὗτοι ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ στρα-

τηγὸς θὰ ἀποθάνῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἀλλὰ τί συνέβη; ἡ μικρὰ κόρη τοῦ στρατηγοῦ εἶχεν ἀκούσει εἰς τὸ σχολεῖον ἀπὸ φίλη της ὅτι ὁ πατήρ της ἀσθενήσας εἶχεν ἰατρευθῇ ἀπὸ ἕνα χυδαῖον ράπτην. Τὸ πρᾶγμα ἀνακοινοῦται, καὶ αὐθωρεὶ προσκαλεῖται ἡ αὐτοῦ ἰατρορραπτικὴ ἐξοχότης, ἀποπέμπονται δὲ οἱ ἰατροὶ διὰ τρόπου ἥκιστα εὐγενοῦς. Ὁ ράπτης διατάσσει τὴν διὰ τοῦ γάλακτος θεραπείαν, καὶ ἰδοὺ μετὰ μίαν ἡμέραν τὸ δελτίον τῶν ἐφημερίδων ἀναγράφει βελτίωσιν τῆς ὑγείας τοῦ στρατηγοῦ! Ἡ βελτίωσις ἐξακολουθεῖ, ὁ νέος ἰατρὸς εὑρίσκεται ἐν τῇ δόξῃ του, τὸ Μόναχον ηὗρε κουβέντα, καὶ οἱ ἐπιστήμονες γιατροὶ τὸ μπελᾶ τους καὶ ἀπὸ τὸ κοινὸν καὶ ἀπὸ τὸν τύπον· ὁμοιοπαθητικός τις δόκτωρ ἐκδίδει φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ στρατηγὸς **Diehl** καὶ οἱ ἰατροί του», ἐν ᾧ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐπιστημόνων· 6000 ἀντίτυπα πωλοῦνται εἰς δύο ἡμέρας, καὶ τέσσαρας ἐκδόσεις μετ' ὀλίγον ἀριθμεῖ. Ἐν τούτοις οἱ ὑβριζόμενοι ἐπιστήμονες ἐσίγων· καὶ καλὰ ἔκαμνον διότι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ δικαιολογηθοῦν· μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξεμέτρα τὸ ζῆν ὁ στρατηγός, ἀφίνων ἔκπληκτον τὸν γαλατογιατρόν, τοὺς ὁμοιοπαθητικούς, τοὺς ἐφημεριδογράφους, καὶ τὸ πάντοτε εὔπιστον κοινόν.

ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ φιλοπονώτατος ἑλληνοδιδάσκαλος παρὰ τῷ Γ' ἐν Ἀθήναις Σχολείῳ κ. Θεόδωρος Α. Χαβέλλας ἐξέδωκε τὸ Α' βιβλίον *Ἱστορίας τῶν Αἰτωλῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ* 1829, ἐκ πηγῶν ἀρχαίων καὶ νέων ἀρυσάμενος τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ. Διαύγεια ἐκθέσεως καὶ ὁμαλότης γλώσσης διακρίνουσι καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ καὶ δι' ἄλλων του μελετῶν γνωστοῦ εἰς τὴν γραμματολογίαν κ. Χαβέλλα. Ἐνδιαφέρουσα πιστεύομεν πολὺ θὰ εἶναι ἡ ἱστορία τῶν Αἰτωλῶν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Ὁδηγὸς τῶν Νέων καὶ οἰκογενειῶν, *ἤτοι διάλογος περὶ ἐρεύνης τῆς οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας* ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἀντωνίου Προυσσέως, φοιτητοῦ τῆς Νομικῆς, ἐπιγράφεται βιβλιάριον τι ἀλλόκοτον καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὴν ὑφήν, μετὰ παραδόξου, ἐνίοτε συγκεχυμένης, καὶ ἐνίοτε διαυγοῦς πρωτοτυπίας συντεταγμένον, εἰς γλῶσσαν ἐπιχωριάζουσαν, περὶ διαφόρων κοινωνικῶν θεμάτων μετὰ θάρρους παραξένου πραγματευόμενον καὶ ἐν γένει προδιδοῦν πνεῦμα νεανικόν, παρ' οὗ κἄτι δύναταί τις νὰ ἐλπίζῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐὰν τύχῃ καὶ εὕρῃ τὸν δρόμον του.

Ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ πενθίμως κεκοσμημένῳ ἐξεδόθη μνημόσυνος λόγος ὃν ὁ ἐν Τούλτσῃ πρόξενος κ. Πάνος Γουλιμῆς ἀπήγγειλεν κατ' ἐντολὴν τῆς κοινότητος κατὰ τὸ δημοτελὲς μνημόσυνον ὅπερ ἐτέλεσεν αὕτη ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου. Αἱ ἔξω Κοινότητες τιμῶσαι τοὺς ἐπιφανεῖς πολιτευτάς μας τιμῶσιν ἑαυτάς· ὁ δὲ κ. Γουλιμῆς μετὰ πολλοῦ αἰσθήματος καὶ τόνου ἰδεῶν ἐξεπλήρωσε τὸ πρὸς τὸν μεταστάντα ἔξοχον πολίτην καθῆκόν του.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.

Τρίτη 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.

Τρίτη 8 μ. μ. Διὰ Σύρον.

Πέμπτη 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βώλον.

» 8 » » Σύρον

Σάββατον 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Σάββατον 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βώλον.

ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθον, Πύλον, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον καὶ Πειραιᾶ.

Δευτέρα » 7 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν Σπέτσας, Χέλιον, Ἀστρος, καὶ Ναύπλιον.

Τρίτη » 6 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠραιοὺς, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

Τετάρτη » 7 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσαις, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.

Παρασκευὴ » 6 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Μεσσήνην (Νησίον), Λορώνην, Πύλον, Μάραθον, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κόρινθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.

Παρασκευὴ » 6 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

Σάββατον » 7½ π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Μῆλους.